

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE.

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt, félévre 5 frt, negyed-
évre 2 frt 50 kr, egy óra 1 forint.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

Felelős szerkesztő:

Vértesi Gyula.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Széchenyi-utca 1761. sz.
Kunz József ur kereskedésével szemben.
Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel.
Egyes szám 4 kr.

A valuta javaslatok.

Debreczen, július 11.

(—s). A képviselőház ma kezdte meg tárgyalását a valuta javaslatoknak, melyeknél fontosabb és nagyobb horderejű reformot ritkán tárgyalt a magyar törvényhozás, mert ezek kihatnak összes pénzügyi és hitelügyi viszonyainkra, sőt gazdasági és társadalmi érdekeinket ép úgy érintik, mint nemzetközi állásunkat a versenyképesség és kamatláb tekintetében. Annál örvedetesebb, hogy a vita kimenetelének eredménye előre látható, amennyiben a javaslatok győzelme teljesen biztos, mert az egész ország közvéleménye régen meg volt nyerve ez ügynek, mielőtt a nagy reformműnek vezérelvei abba az öt törvényjavaslatba foglaltattak volna, melyek most a törvényhozás elé vannak terjesztve. A parlament tehát ugyszólván csak formai munkát fog teljesíteni a javaslatok elfogadásával annál is inkább, mert wiként köztudomású, a parlament különböző pártjai közt ép oly egyetértés uralkodik e kérdések lényege tekintetében, mint az egész közvéleményben.

Sajnos, hogy Ausztriában ugy szak-szerű, mint politikai tekintetben annyi támadást intéztek e nagy mű ellen, hogy

annak sorsát teljesen veszélyeztetettnek kellett tartani; most azonban már van kilátás arra, hogy ott is legyőzik a nehézségeket akár alkuval, akár anélkül, ami végre a dolog érdemére nézve egészen közömbös.

Az osztrák valutabizottság módosításai ellen különben magyar részről nem igeu emeltett kifogás s azok — egynek kivételével el is fogadtattak. Elfogadtatott nevezetesen az, hogy a korona fele vagyis az ötven filléres ne veressék, mely módosítás szerencsésnek nevezhető, mert a félkoronásra, mely a mai 20 kros helyébe lépett volna s drágítólag hatott volna a forgalomra, semmi szükség sincs. Az osztrák érvek köriratai szintén teljesen kielégítően változtak és a magyar közjogot tökéletesen tiszteletben tartják.

Az osztrákok a tiz koronás aranyakat magánosoknak nem akarják veretni. S ez az egyetlen módosítás, melyhez Magyarország nem járult hozzá, ami azonban nem baj, mert a magyar verdekben szabadon lehet veretni a tiz koronást, ha az osztrákokban ez nem is történik, minthogy minden állam a saját veretű kuráns pénzeért felel és ennek terhét maga viseli. Az osztrák határozatban tulságos előrelátás van, mert ma

— mikor el sincs még határozva, minő papirpénzünk lesz, s mikor senki sem tudja meg, mi fogja pótolni a mai 5 frtost, — ma a 10 koronás fölött dönteni nagyon idő előtti dolog.

Legjelentékenyebb és döntő körülmény azonban az, hogy az aranyvaluta és a koronapénzláb általános elfogadtatott az osztrák részéről is, ugy mint nálunk, miáltal egyrészt a nyugot legjelentékenyebb államaival azonos pénz-és hitelalapra helyezkedünk; ezeknek a pénzpiacok és hitelforrásaik közvetlenül megnyílnak előttünk; másrészt pedig a keleti államokkal is közvetlenebb összeköttetésbe lépünk az arany révén, ami eddig előnyük volt a franeziáknak, angoloknak, olaszoknak stb. velünk szemben.

Hogy pedig az ország e nagy kérdés megoldásához hozzá foghat, az annak köszönhető, hogy gazdasági és pénzügyi erőink teljesen kifejlődtek ily nagy feladatra. Ez pedig tagadhatlanul azon politikai irányynak vivmánya, melyet most a Szapáry kormány képvisel, s melyet a szabadelvűpárt bizalma támogatott. Ezt a parlament bal oldali része nem tagadhatja, mert a midőn ugyanazok, akik néhány évvel ezelőtt Tisza Kálmán utolsó és Wekerle Sándor első budgetjének tárgyalásakor azt mondták, hogy a sza-

A „Debreczeni Ellenőr“ tárczája.

Fruzina.

Irta: Sebők Zsigmond.

Holnap megyek, okvetlenül . . . nem lehet már halasztani, — sóhajtá Fruzina szomoruan, lehajolva a kis tornáczon, mely egy kertre nézett.

Határozatlanul bámult le a fácskák, barázdák közt futamló fehérségekre, ködök ezüst foszlányaira. Sovány fehér ujjaira támasztá halovány arcát, mely egykor szép lehetett, de most már fonnyadt és beteges színű volt.

Évtizedek óta most válik meg először az otthontól, hol együtt lakott néjével, a csöndesen haldokló Izával.

Mindketten vén leányok voltak, kik teljes elvonultságban éltek az anyukról maradt kis házban. Fruzina, mióta anyjuk meghalt, nem akarta elhagyni a beteg Izát. Lemondott érte az élet örömeiről s ott örködött mindig ágya fejénél, szeretőn, türelmesen, mint egy fényes szárnyu őrangyal.

A beteg türelmetlen is, zsémbes is volt, de Fruzina mindig ugyanaz a szelid jó leány maradt, a milyen volt. Ugyanaz a jó Fruzina, a ki egykor a vén, sötét zárda iskola padjain rakta össze kezecskéit egymás mellé: ugyanaz,

a ki később a szigorú arcú, testes mama karján sétált az utcán, mint egy lebegő sylphid, szendén lesütve csodálatos kék szeméit. Ugyanaz a Fruzina, a ki feláldozta magát néjéért, panasztalan, mosolyogva.

Fruzinát egykor egy huszárcapitány akarta nőül venni, de a szegény leány nem ment hozzá. Szerették egymást, a nélkül, hogy bevalóttak volna; de Iza nem maradhatott egyedül. Fruzina ez óta egyre gyöngült, egyre törekenyebb lön s ott vénült meg Iza kórágya mellett.

Félénk, bátortalan leány volt mind a kető. Mióta anyjuk, a tekintélyes szigorú asszonyság meghalt, örök bizonytalanság volt életük. Istenem, mikor még anyjuk élt, be könnyű volt az élet! Minden úgy járta a tánczot a világon, a hogy ő akarta. De most!

A szegény nőket egészen megfélemlítette az a levél, mely valami örökösödési ügyben a fővárosba hívta őket. Nem tudták, mi tévők legyenek; félénken emlegették az utazást, mint egy nagy szerencsétlenséget. Végre abban állapodtak meg, hogy Fruzina megy a fővárosba.

Fruzina ugy érezte, mikor az utazásra elszánta magát, mint aki csöndes otthonából a viharos tengerre száll. Szelid lelke nem birt megbarátkozni az ismeretlen világ zajával; fázott gondolatára is.

Végre azonban utra kelt s a vasut a fővárosba vitte.

Merőben ismeretlen emberekkel volt dolga. A pufók képű, ökörszemű közjegyző, a ki oly bizalmatlanul fixálta egyre; a hosszú izgékony ügyvéd, ki minden öt perczen dühbe jött valamiért, foga'ma sincs miért; egy árvaszéki hivatalnok, ki folyton a nyakkendőjét igazgatta, furcsa arcokat vágva . . . s a nagy ismeretlen tömeg, mely az utcán rajzolt, futott, tolongott. Mindez oly idegenül, szinte bántóul érinté.

Amint az utcán ment, egyszerre egy alacsony vaskos ur állt elébe, aki apró szürke szeméit rá mereszté s kezeit összecsapta.

— Fruzina, a kis Fruzina! tört ki a vaskos ur. Persze hogy az! Oh, hogy még egyszer láthatom.

A kis ur ropantul örvendezni látszott e találkozáson s mindjárt kijelenté, hogy az volt élete legforróbb vágya, miszerint az ő egykori jőtevője Fruzinácskáját lássa. Most már ő egy bevégzett boldog emberhez illik, ezer kérdéssel rohanta meg Fruzinát, melyekre az jóformán nem is válaszolhatott, oly gyorsan következtek egymás után. Mikor megtudta, hogy oly jó tevője, a derék asszonyság meghalt, egyszerre igen elszontyolodott, magas kalapját busan lehozta homlokára, kivette a kendőjét s nem törődve a bámész járó-kellőkkel, szeméit törülgette.

A vaskos ur, valami tekintélyes órás, most már nem eresztette el Fruzinát, hanem

badelvü kormány sohasem lesz képes az ország pénzügyeit rendbe hozni (ami különben is a legnehezebb feladat), midőn ugyanezek most helyeslőleg szólnak hozzá a valutarendezéshez, egyuttal elismerik, hogy akkori kétségeik alaptalanok, támadásaik igaztalanok voltak. Az által, hogy pénzügyi rendszerünk reformját most helyeslik, utólagosan elismerésüket nyilvánítják azon fináncz politika iránt, mely ennek szükségszerű előzményét képezte.

Reméljük, az ellenzék nem oly elfogult és szűkkeblű, hogy ez a körülmény magatartását a valutajavaslatokkal szemben pártpolitikai tere terelne, mert hisz akkor összehittközésbe jönne mindenek előtt magával az állam s a közjólét érdekével.

Belföld.

A trónöröklés rendje. A „B. C.” jelenti: A „Pesti Napló” mai számában az az ísméltelen felmerült, de mindannyiszor határozottan megczáfolt hírhez, mintha Károly Lajos főherceg le akarna mondani trónöröklési jogáról, hosszabb fejtegetést fűz, követelve, hogy ebben az esetben törvény útján határozottan mondassék ki, kit illet a trónöröklés joga. Ennek ellenében hiteles értesülés alapján újból a leghatározottabban állítjuk, hogy a törvényesen megállapított trónörökösödési rend módosítására irányadó körökben soha sem gondoltak s egyáltalán nem forog fenn ok, amely Károly Lajos főherceget trónöröklési jogáról való lemondásra bírhatná.

Lukács Béla kereskedelmi miniszter. A tegnapi nap folyamán felajánlotta a miniszteri tárczát Lukács államtitkárnak, de az még végleg nem nyilatkozott. Ami azonban nem teszi kétségessé, hogy elfogadják, mert mint azt már lapunk egyik májusi számában kifejtettük, Baross örökségének elvállalása ránézve, a ki hű munkatársa volt s mindenben részes a nagy miniszternek kiváló alkotásaiban, s

leginkább tudja terveit, ugyszólván kötelesség a mely elől ki sem térhet. Lukács minisztersége tehát bevezetett tény s mint, értesülünk, kinevezése legközelebb megtörténik Lukács Béla, a leendő miniszter, Zalatnán született 1847-ben, a hol családja az 1848-iki katasztrófa alkalmával az oláhok által megöletett; ő maga csodás véletlen folytán menekült meg. A középiskolákat Gyulafehérvárról, a jogot Budapesten hallgatta. Korán irodalmi tere lépett; előbb szépirodalmi művekkel, később komolyabb katonai, történelmi, de kiváltképen pénzügyi, adózási és nemzetgazdasági tanulmányokkal foglalkozott. Néhány évig az állami számvéviszésknél és a magyar királyi pénzügyminisztériumnál hivataloskodott, közvetlenül Kerkápoly pénzügyminiszter mellett, ki fontos munkákat bízott reá s többnyire fontosabb tárgyalások alkalmával Bécsbe vitte. 1872-ben képviselővé választatván, a pénzügyminiszterumban viselt állásáról lemondott. Mint képviselő tagja volt a Ghyczy féle adóügyi bizottságnak 1874-ben s azóta a pénzügyi bizottságnak állandó tagjaként szerepelt. Mint képviselő szerkesztette egy ideig a „Közvélemény” című lapot. A magyar államvasutak új szervezésekor Tolnay helyébe igazgatóvá nevezetvén ki, mandátumáról és több pénzügyi bizottságban viselt állásáról lemondott. Baross Gábor miniszterre kinevezetése után a közmunka és közlekedésügyi minisztérium államtitkárává nevezetett ki. Előbb Hunyadmegye, most Alsó-Fehérmegye törvényhatósági bizottságának tagja: tagja továbbá az erdélyi róm. kath. státuszgyűlésnek is és levelező tagja a m. tud. akadémiának.

Az országgyűlést szabadelvűpárt. b. Podmánczy Frigyes elnöke alatt tartott értekezleten tárgyalás alá vette a valuta-törvényjavaslatokat melyeket Hegedüs S. pénzügyi bizottsági előadó tüzetes indokolással ajánlott elfogadásra. — Rosenberg Gy. utalva az osztrák valutabizottságban történetekre, óhajta, hogy a készfizetések fölvétele tekintetében garancia igtatassék az érmeegyezménybe s hogy az ezüst-courans átmeneti jellege minden félremagyarázást kizárólag fejeztessék ki. — A Neusiedlernek aggálya van arra nézve, hogy az adósságok után külföldre fizetendő kamatok alakjában az arany kivándorolhat, valamint az iránt is, hogy az ezüst koronaértéke kisebb a mostani ezüstforint felénél. — Farbak tart annak hátrányos következtetését, hogy a mi koronánk több arannyal aequivalens, mint a frank. A maga részéről — valamint a következő fel-

szóló, Balla Gy. is több szerkezeti módosítást ajánl.

Wekerle miniszter fölmentve érzi magát a valuta-rendezés fontosságának bővebb fejtegetése alól. Kiemeli, hogy e reform mellözhetlen további ipari és kereskedelmi s különösen mezőgazdasági fejlődésünk szempontjából. Ha a czélt el akartuk érni, alapul oly fémeket kellett vennünk, mely a nagy szállításforgalomban dominál. A reláció megállapításánál két áramlat közt volt megtalálendő a helyes középút, melynek helyességét igazolja az is, hogy közvétele óta mi befolyást se gyakorolt a mindennapi életre. Most csak a valuta-rendezés kezdő lépéseit tesszük, de egyuttal oly erkölcsi kötelezettséget is vállalunk, a melytől nincs visszalépés. A készfizetések fölvétele tekintetében legnagyobb garancia a közvélemény nagy átalakulása s az, hogy a valuta-rendezés Ausztriában is mind nagyobb tere hódít. Az ezüst-courans kérdése az átmenet első idejére aként oldatott meg, hogy semmit nem adunk fel ellenkező irányban. A mi a fizetési mérleg passzivitásának eshetőségét illeti, a komoly és aktív nemzeti munka lesz mindig az arany megtartásának főfeltétele. Az új koronákkal lehető visszaélések ellen csak egy mód van, a legszélsőkörü intézkedések megtevése arra nézve, hogy a nép az új pénz valódi értékéről felvilágosíttassék, s az intézkedések meg is fognak történni.

A miniszternek élénk helyesléssel fogadott fejtegetései után a tvjavaslatok minden érdemleges módosítás nélkül elfogadtattak.

Külföld.

Magyarfalás Romániában. A napokban tudvalevőleg nagyon elkeseredett volt a hangulat Romániában a magyarok ellen, mert az a hír terjedt el, hogy Budapesten a román konzulátus helyiségébe zavargók törtek be és a hivatalos helyiségben mindent földúltak. Később kiderült, hogy a hírből egy szó sem igaz. A bíróság megindította a nyomozást és kiderítette, hogy ilyen tartalmu távirat nem érkezett Bukarestbe. A miniszterelnök az összes hatóságokhoz köriratot intézett, melyben kijelentette, hogy a budapesti román konzulátus elpusztításáról szóló hírek teljesen alaptalanok.

Orosz pénz a Balkán-államokban. A Szvoboda érdekes levelet közöl, melyben kimutatja, hogy az oroszországi szláv jótékonyegyesület, mely a Belcevi gyilkosai ellen folyó bünpörben erősen kompromittálva látszik, az orosz kor-

elvitte lakására. Kedves tések volt ez; nyájas szép lakosztály, mely tele volt gyermekkel. A merre nézett, mindenütt szöke, barna gyermekfejek néztek rá bámszan, pedig még a szomszéd szobából hangzott csak az igazi lármá.

— Hehehe nevetett az órá, rettentő sok gyerek ugy-e Mind az én unokáim. Micsoda zaj és hallatlan. De azért meglássa, csupa kintinó, jó gyerek. Egy szavamra csönd lesz.

Ezzel az öreg ur előlépett s harsány hangon kiáltá:

— Gyerekek, csönd legyen. A harmadik jelre mind elhallgassatok. Ide figyeljete. Egy, kettő . . . no most: három!

A harmadik jelre tört ki csak az igazi zenebona; kaczagott az egész ház bübajos csengéssel. Az öreg ur büszkén tért vissza Fruzinához.

— Lássá, milyen csönd lett egyszerre. Az akasztófák roppant félnek tőlem.

Fruzina mosolygott, mert a tények ellentmondottak. Mosolyában azonban megindulás is fénylett, mert kedvesen érinté az eléje táruló kép. Mintha a mesebeli törpe birodalomba lépett volna.

A zajra bejött a szobába két igen csinos asszonyka; az egyik kissé testes, barna nő, bársnyos arczbőrrel s fekete szemekkel; a másik szöke, nyulánkább és valamivel fiatalabb.

Mikor Fruzinát meglátták, kissé meglepetve álltak meg.

— Ezek az anyák, — szölt harsányan a kis órá. Marcsa és Anna leányaim. Hol vagytok babszemjankók? Szökék ide, barnák oda. A barnák, ezek a buksi kövér gyerekek, Marcsa leányoméi; a szökék, csupa silány vékony testűek, hogy a szél is elviszi őket, ha nagyon fúj az Annáéi. Egyszerre meg lehet különböztetni őket.

A gyermekek amugy is az anyjuk szoknyájába kapaszkodtak. A barnák voltak majó ritásban.

— Istenem, — szölt kiplrukt arczczal a barna nő, milyen felfordulás! Mit gondol, apa a vendég?

— Dehogyan vendég Ő itthon van! Tudjátok-e kicsoda ez az asszonyság? A jó Fruzina, a mi kedves jöltevönknek a leánya, a derék asszonyságé, a kit az Isten nyugtasson meg a sírjában.

Fruzina arczát sötét pir borítá el. Az órá öt asszonynak mondta. Tiltakozásra azonban nem maradt ideje, mert az asszonykák közre kapták és barátságos csókokat nyomtak az arczára. Még aztán benne is fölébredt a vén leányok ösztönszerű tartózkodása, bevallani állapotukat.

— Oh be kedves, hogy eljött. Talán a férje is? kérdé az egyik nő.

Férj! Fruzina megrettent. Aligha nem összetévesztik valakivel s ő más nevében élvezi

a vendégszeretetüket. Az öreg ur, mikor ráakadt az utcán, csak egyszerűen Fruzinának szólította s ez okozhatta a tévedést. De mit tegyen? Sohasem volt még ily helyzetben. Talán legjobb lenne megvallani a tévedést? De mikor oly szeretetreméltóan fogadták? Hát ha rossz néven veszik, hogy eddig is bolondította őket, ámbár jóhiszeműen?

Zavarában alig hallgatón motyogta:

— Nem . . . de . . .

— Oh, legalább a gyermekeket hozta volna el. Nagyon szerettük volna látni őket.

A gyermekeket! Még ez is. Fruzina megdöbbenve nézett a vallató nőkre. Mit feleljen a kérdésekre? Zavarából az órá segítette ki, a ki közbevágot.

— Ne faggassátok kedves vendégünket. Nem hordhatja az egész családot magával. Aztán van is gyerek elég Hányan is vannak? Legalább ötvenen.

— Csak heten, — tiltakozott a barna nő.

Az órá, miután még tömérdek strapáczió utána gyermekekkel kezét csókolgatott a „néinek”, távozott, Fruzina pedig ott maradt a törpe birodalomban. Engedte magát ragadtatni az események által.

A két hölgy, (kedves, vig teremtés mind a kettő) karontfogva kivezette őt a verandára, hol még egy bölcső rengett, rózsaszín selyem vánkossokkal telerakva.

mány intézménye, mely az összes délszláv államokban konspirál, melyet az orosz külügyminiszterium igazgat és a külügyminisztérium támogat a titkos alapokból. Ezeket az adatokat megerősíti a 206. sz. a. 1887. máj. 2-ről kelt okmány, melyet a Bukaresti követ Pétervárra küldött s melyben az orosz külügyminiszternek elszámol 762,000 frankról, mely összeget az orosz külügyminiszter utasítása következtében Navozoin, Volman, Uzurov, Benderev, Vladimirov és Milarov bolgár összeesküvők közt kiosztott.

Hajza a Bismarck barátjai ellen. Radovitz gróf konstantinápolyi német nagy követet azért helyezik el innen a sokkal kevésbé fontos madridi állásra, mert Bismarcknak Bécsbe érkezésekor sürgőnyt küldött, melyben a Bismarcknak rendezett ovációkhoz csatlakozott. Mihelyt Vilmos császár ezt megtudta, azonnal elrendelte Radovitznak Madridba való áthelyezését, melynek ennél fogva büntető jellege van, azonban Radovitz vonakodik ezt az új állást elfoglalni.

A peronoszpóra és a nép.

(T.) Régi közmondás, hogy: „Maga kárán tanul a magyar.” — Nem mondhatnám, hogy éppen a magyar, mert a konzervativizmus minden nemzetben meg van, hogy nem hisz még a saját szemének se. Láthatja más nemzeteknél, hogy ez vagy az mire vezet és okulhatna rajta, ámde azt hiszi, hogy ami az egyiknek árt, a másiknak használ, s oda se néz a veszedelemnek, míg a nyaka közé nem zuhan. Nagy dolognak kell már annak lenni, ami helyéből kimozdítja, s ezerszer jónak bizonyulnak, hogy elfogadja. De mert vannak körülmények, melyek meglepő sebessen érkezőnek és nem váratnak magukra, hanem mint váratlan támadások, rohammal veszik be a jól nem védett sáncokat, hát ezek nagy ellenségei a konzervativizmusnak, s az embert saját tüzhelyénél fölkeresve, fojtják agyon.

A peronoszpóra eklatáns példa erre. Mert hiába beszéltek a hírlapok kurjancsai, hogy „jön a tatár!” — Hát ha jön, itt lesz! De hiszen megelőzte már ezt a filoxera, még se hitték, hogy párosával jár a veszedelem. De ha csak nem hitték volna! Többet mondunk: nem is hiszik! A múlt évben kopaszra fosztotta a szőlőket, elvette az idejü termést, elrontott sok tőkét: azért csak nem hisz neki a magyar ember. Hogy még ez is olyan nagy lenne hatalomnak! Nincs az minden esztendőben: de nem is volt! És ezzel megnyugtatja magát.

— Az ön gyermekei sokkal jobbak, mint a mieink, ugy-e? szölt a fiatalabb nő, lehajolva a bölcsőre. Oh, hogyne!

Ezzel a kérdés el volt döntve, mert a mama a selyem vánkoscák közt mosolygó gyermekekkel kezdett mulatságos szemjártékat.

Fruzina kábultan nézte a vig játékokat. Lelkében ismeretlen csáb érzete zsongott... egy elvesztett tündérvilág bűbája csillogott feléje.

A nőcskék oly bizalmasan viselték magukat iránta, mint egy anyával szokás. Azokat a titkos, édes szavakat hangoztatták, melyeket csak az anya ért meg. Remények ábrándok melyek mulók, mint a kék légben uszó bárány felhők, örök szeretet szárnyverése... és tömördek oly apró semmiség, a miről csak az anyák tudják, hogy megvitatásra méltók.

— Szeretik ugy-e gyermekei? kérdé az idősebb nő.

Fruzina mosolygott.

— Szeretnek-e suttagá halkan ismételve a kérdést.

A csecsemő kikéredzett a bölcsőből s az ifjabb nő karjába vette. Persze, azonnal fölötté érdekes tanácskozás indult meg a kicsike majdani fogai, haja, színe és egyéb kérdések fölött, mely azzal végződött, hogy a pólyás polgárnő átszármasodott Fruzina karjába. A kis bolond mindjárt szon kezdte, hogy kezeccskéivel ott kotorászott, a hol pó-

S ime, újra itt, a kapu előtt! Akik már eleve védelmi állást foglaltak s már a másodszori permetezést is befejezték, nyugodtan olvashatnak a pusztitárról, de akik még most sem hisznek, azokat keservesen meg fogja tanítani. Az éber szőlősgazdák nem vesztenek vele, minél több szőlő pusztul el, annál nagyobb lesz a megmaradottak becse, de veszt az állam, és veszt a nemzet!

Beszéltem ugyan már olyanokkal is, kik permeteztek, s a peronoszpóra még is lepusztította a leveleket. Az ilyenek aztán, a permetezés biztonságába vetett még azt a csekély hitet is megölik, ami eddig biztatta az embereket. Mert sokféleképpen lehet ám permetezni. Lehet idejében és lehet elkésve; lehet jól és lehet rosszul. A takarékoságból gyengének készített oldat nem sokat ér. A kellő ellenőrzés hiányában rossz permetezéssel nem lehet célt érni. Jó oldat, jó permetezés is a kellő időben: biztos szer. Ez be van bizonyítva.

De bármennyire beszéljen az ember a permetező munkásnak, daczára, hogy a bordói keverék elárulja, hol permetezett jól és hol nem, számtalan hibát követ el. Akaratból-e vagy ügyetlenségből, avagy föl sem vevésből, mert, hogy a permetezés hatásának nem hisz, az tény. Gyerek játéknak, komédiának tartja. És ha most már csak félig-meddig permetez, ha a leveleknek csak egy részét éri a permetezés? Nagyon természetes, hogy a nem permetezett levelek beszáradnak.

Kérdés, lehet-e az azurint méz oldattal keverni? Mert ha nem lehet, nagyobb szőlőterületeknél, hol minden egyes permetező hátánál nem állhat ellenőr vagy a gazda maga, hát a munka tökéletesen megbízhatatlan, mert az azurin nem hágy nyomot maga után mint a bordói keverék. Azt hiszem, lesz is az azurin ellen panasz elég, hogy így nem használ meg úgy nem használ; tulajdonképpen pedig azért nem használ, mert a hol nem alkalmazzák, ott nem használhat.

Tény, hogy a permetezés nem kellemes, sem arra nézve aki permeteztet, sem arra nézve aki permetez, mert magát még jobban bepermetezi, mint a szőlőt. Egy hold szőlőre tíz kilo gálicz és tizenöt kilo méz, egyszeri permetezésre; meg a munkás évente háromszori permetezésnél legkevesebb 15 frt. Hát e bizony pénz. Tekintve azonban a szőlő árakat, bor árakat, egy hold jól kezelt szőlőnek még is meg kell adni 5—600 forint tisztá hasznót. A fáradságot kifizeti. Más ily jóvedelmi ág, a közgazdaság területén jelenleg nincs. Igen rosszul teszik e szerint, kik akár fukarságból, akár kényelemből, de elhanyagolják a permetezést.

lyás észszel legpraktikusabban lehet érvényesíteni a tapasztalatokat. Sőt bővebb magyarázat okáért csepp száját is azon irányba csucsorította.

— Milyen okos, — szölt az anya önfeláradtan. Ezzel a leleményes babát karjába kapta, s kikapcsolva mellén ruháját, nemsokára keblén szipáskolt kényére a gyermek.

Fruzina lehunyta szeméit, hogy ne lássa ezt a képet.

Boldog volt egy kis időre e körben, abban a rátukmált szerepben, mint az álmok hónapban kalandozó. Alig bírta kiszabadítani magát belőle.

Mikor ismét hazatért a magános csöndes házába, úgy tetszett neki, mintha száz hur szakadna meg egyszerre szívében.

Sokszor nézte azután is a kis tornácra a kert zöld barázdái közt futó fehérségeket, őszi ködök foszlányait a haldokló nyár e kihullott ezüst hajszálait, azur légben uszó bárányfölegeteket, madárcsapatok szárnyainak verését... s kimondhatlan sóvárgás lepte meg lelkét.

Szegény Iza sokszor ült föl ágyában s aggódva hallgatta huga lépteinek kopogását, a mint szobáról szobára járt, mintha egyre keresne valamit... miközben dudolt is magában valami melódiákat, melyek néha gyerekes, vidám gögicselő dalba olvadtak át...

Napi hírek.

— **Primadonna-válság.** A legjobb forrásból vesszük a következő hirt: Réthy Laura a debreczeni színház primadonnája, a ki jelenleg Bécsben időz, férjhez fog menni egy hírlapíróhoz és már most végleg visszatavonul a színpadtól, úgy, hogy Leszkay András színtársulatával még Mármaros-Szigetre sem megy el s a társulat ez idő szerint primadonna nélkül van. A színi törvények szerint a színművész és igazgató között felbomlik a szerződés a művész nő férjhezmenetele és esetleges szerződésszegés miatt a kormánytanács egy évre az összes színpadokról letilthatja az illetőt. Azonban Leszkaynak külön szerződése van, melyekben ki van kötve, hogy a szerződésszegés esetei a debreczeni kir. járásbíró s á g illetékessége alá tartoznak. Leszkay András pedig el van határozva, hogy ha Réthy Laura július 29-én az előre kikötött határidőben meg nem jelenik Mármaros-Szigeten, augusztus 2-án már folyamatban teszi ellene a pert a debreczeni kir. járásbíró s á g nál, 8—10 ezer frt kártérítést követelve, mely per csak a színi szezon végén nyerne befejezést, a mikor is a könyvek kimutatnák, hogy mennyi is lenne a szerződésszegésből eredett kár. Lehet azonban, hogy még megegyezésre jutnak. Annyi bizonyos, hogy egy a művészetet, mint Debreczen színházát nagy veszteség érte azzal, hogy a gyönyörű hanggal bíró Réthy Laura a magánéletbe vonul.

— **Megmásított kitűnések.** A temesvári kiállításról hihetetlen hirt olvasunk egy iparszaklapban, — írja „E-s”. — A kiállítási kitűntetésekre nézve ugyanis azt közlik a nevezett lappal, hogy Temesvárt egy bizottság a jury-jegyzőkönyvek alapján új bírálatot végzett; „átbírált” az egész jury-anyagot s azért késnek a kitűntetéseket, mert azok egészen mások lesznek mint a miket annak idején kihirdettek. No már az mégis szinte hihetetlen, hogy az egész bírálati eljárást semmivé tegye egy új bizottság akkor, mikor a kiállított tárgyakat már nem szemlélheti meg. Ugy értesülünk, hogy a kiállítás volt titkára nem akarta erre a célra kiadni a jury-jegyzőkönyveket s csak akkor engedett, mikor azt mondták neki, hogy megcsinálják az „átbírálat” a nélkül is. — Olyan hihetetlenül hangzik ez a hír, hogy nem vehetjük komolyan s kizárólag, azért hozzuk nagyobb nyilvánosságra, hogy az érdekeltek megcáfolhassák. Nem tudjuk elhinni, hogy a temesvári kiállítás volt intézői ily eljárás által az ország iparosait és más termelőit elriasszák a vidéki kiállításokban való részvétel lehetőségétől.

— **A gép kaszái közt.** Megrendtő szerencsétlenség történt szombaton az ebesi földeken aratás közben. Balogh Ferencz dúsgazdag debreczeni gazda földjén géppel arattak s a gépet húzó lovon ült Balogh Ferencz a gazda 15 éves fia. Egyszer a ló megugrott és a fiú lecsuszott róla, egyenesen a gép kaszái alá. Irtóztató sikoltás hallatszott s a másik perczen Balogh Ferencz darabokra vagdálva feküdt a mezőn. A lovakat csak ekkor sikerült megállítani A szülei által nagyon szeretett, dúsgazdag volta daczára is szorgalmas fiú szörnyű elhunytá egész városban mély részvétet keltett. Haláláról a család a következő gyászjelentést adta ki: A legmélyebb fájdalom lesújtó érzetével tudatjuk feledhetlen kedves jó fiunknak és unokánknak Balogh Ferencznek folyó hó 9-én délután 3 órakor, életének 15-ik évében váratlanul történt gyászos elhunytát. Drága gyermekünk hült tetemei folyó hó 11-én, délután

3 óraker fogtak az ev. ref. egyház szertartása szerint a Nagy-Hatvan-utca 1519. számú háztól a várad-utcai sarkertbe örök nyugalomra helyezett. Mely tisztességtételre a megboldogult rokonait, ismerőseit, jó barátait bánatos szívvél meghívjuk. Debreczen, 1892. július 9-én. Az elhunytak bánatos szülei: Balogh Ferencz és n-je Lőrinczi Sára; egyetlen testvére: Balogh János; nagyanyja: öz. Lőrinczy Jánosné és az összes rokonok nevében. Béke lengjen porai felett!

— **Köszönetnyilvánítás.** A „Csokonai kör“-ház-alapja tőkéjének gyarapítására június hó 25-én tartott nyári multság alkalmával a következő felülfizetések folytak be: Komlóssy Arthur ur 5 frt, Mark Endre 4 frt, Kaszanyiczky Eudre ur 3 frt, Horváth István ur 3 frt, Gerster Gyula ur 3 frt, Weinberger Albert ur 3 frt, öz. Komlóssy Imréné urhölgy 2 frt, Szabó Kálmán ur 2 frt, dr. Kola János ur 1 frt, Ujváry István ur 1 frt, Bodó Sámuelné urhölgy 1 frt. és dr. Szántó Sámuel ur 1 frt, összesen 29 frt. Mely nagybecsü adományokat amidőn nyilvánosan nyugtázom, egyszersmind őszinte köszönetemet fejezem ki a nemes cél előmozdításáért a t. felülfizetőknek. Debreczen, 1892. július 10. Tisztelettel Tóth Béla a „Csokonai kör“ pénztárnoka.

— **Halálozás.** A legmélyebb fájdalom leújtó érzetével tudatjuk feledhetetlen szeretett jó nőnek és testvérnek néhai **Simonffy Jánosné**, Szabó Erzsébet asszonynak folyó hó 9-én éjjel 11 óraker életének 51-ik évében, szívzélhűdésben történt gyászos elhunytát. Feledhetetlen halottnak hült tetemei folyó hó 11-én, délután 5 óraker fogtak az ev. ref. egyház szertartása szerint Széchényi utca 1796. számú háztól a kistemplomban tartandó rövid ima után a czegléd utcai sarkertben örök nyugalomra helyezett. Mely végtisztességtételre a megboldogult rokonait, ismerőseit, jó barátait bánatos szívvél meghívjuk. Debreczen, 1892. július 10-én. Az elhunytak bánatos férje **Simonffy János** és testvére **Szabó Lajos**. A temetést az „Érczkoporsógyár“ temetkezési intézet végezte.

— **Kimutatás.** A debreczeni királyi ítélő tábla ügyforgalma és tevékenységéről 1892. évi első felében. Kiosztott: polgári 5844, büntető 3977, összesen 9821 db. Ebből elintéztetett: polgári 4826, büntető 3404 összesen 8230 db. Hátralék: polgári 1018 büntető 573 összesen 1591 drb. Összehasonlítva az 1891. év első felébeni hátralékkal a mikor is volt polgári 2059, büntető 831 összesen 2890 drb hátralék. Ezzel szemben az ez évi hátralék 1591 drb és így ez évben 1299 ügydarabbal kevesebb a hátralék mint a múlt évben.

— **Szép örökség.** Egy Geréby czégnél alkalmazott segéd szép örökséghez jutott. Nem kevesebb, mint 60,000, mond hatvanezer forintot örökölt. A szerencsés örökös egész véletlenül jutott a kedves meglepetéshez, a menyinyiben nem is álmodta, hogy ő valamikor ilyen nagy örökséghez jusson.

— **A fiskális fia.** Egyik debreczeni ügyvéd apró fiacskáját engedetlenség miatt egy napi szobaáristomra ítélte. Miután a gyerek összes könyeit kisírta, felkereste anyját s egy levelező-lapot kért tőle.

— Mit akarsz vele gyermekem?

— Kegyelmi kérvényt akarok intézni a királyhoz — válaszolt egész komolyan a gyerek a ki csakugyan nem tagadhatja el, hogy fiskális fia

— **Esküvő.** M a t t l e r János volt kegyesrendi, most pedig csurgói ev. ref. tanár vasárnap esküdt örök hűséget K o l d a Erzsikének öz. K o l d a Jánosné szép leányának. Az esküvői szertartást a menyasszony varga-utcai lakásán t D i c s ö f f y József végezte. Az ifju pár nászutra indult.

— **Új közvetlen személy- és podgyászdijszabás.** Ez év július hó 15-én új közvetlen személy- és podgyászdijszabás lép életbe, melynek alapján Pozsony, Győr, Budapest ny. b. u. g. sz. p. u. Szabadka, Szeged, Debreczen, Arad, Brassó, Eszék, Fiume, Kolozsvár, Nagy-

Szabon, Nagy-Várad, Orsova, Temesvár, Zág-ráb és Zimonyról közvetlen menet- és menetéri jegyek adatnak ki, mi mellett az uti podgyász is közvetlenül vétetik fel Karlsbad és Franczensbadba. Ez új dijszabás a magy. kir. államvasutak igazgatóságával (C. I. a) 15 krért megszerezhető. Figyelmeztetik ez alkalommal az utazóközönség, hogy Svéd és Norvégiába, valamint a tengeri fürdőkre, mint Ostende, Blankenberge, Schweinigen, Norderney, Ljtl, Svinemünde, Heingsford, Colberg stb. való utazásokra mérsékelt áru csoportosítható jegyek állíthatók össze szabadon választott utirányokou át, mely jegyek gyorsvonatok használatára is jogosítanak. Ezen körutazási jegyek, valamint az előbb említett Franczensbad és Karlsbadba szóló jegyek a m. kir. á l. vasutak városi menetjegyirodájában (Hungária-szálló) válthatók, hol bármely utazási ügyekben kívánt telvilágosítások díjmentesen adatnak meg.

— **Talált holttest.** A csapó-kert árkában tegnap halva találták K i s s István csavargót. Nem volt „hegyes tör“ nem „ifju testében“, a mi azt mutatja, hogy „gyikos erőszak nem ölte meg őt.“ Nem bizony, hanem megölte a spiritusz, mert mint az orvosi vizsgálat konstatálta, a pálinkaivástól szívzélhűdés érte. Beszállították a közkórházba.

— **Munkás daloskör zászlóavatása.** A munkás daloskör szeptember hónapban zászló-avató ünnepélyt rendez, amelynek programját szombaton este véglegesen megállapította a közgyűlés. Zászlóanya V e c s e y Imréné szül. Csanády Piroska urnő lesz. — Ugyanezen közgyűlés dr. Bakonyi Samut diszelnöknek választotta.

— **Lelkészválasztás Földesen.** A földesi ev. ref. egyházban tegnap ejtették meg a lelkész választást, amelyet a p. ladányi lelkészszé elhívott Eröss Lajos lemondása tett szükségessé. — A választást Z s i g m o n d Sándor h. szoboszlói lelkész és R á z s ó Gyula kir. tanácsos alispán, az egyházmegye esperesének és gondnokának képviselői vezették. Négy jelölt volt, mivel az ötödik visszalépet. — Egyhangulag közfelkiáltás útján K i s s Ferencz kis-újszállási segédlelkézt választották meg a templomban összesereglett szavazóképes egyház tagok. — K i s s Ferenczben a virágzó és tekintélyes földesi egyház minden tekintetben jeles lelképást nyert, a kinek megválasztása Debreczenben is általános örömet okozott, pár évig közkedveltségű segédlelkése lévén ő a debreczenieknek. Az új lelkész jövő évi Szent-György napkor foglalja el állomását.

— **A posta és távirida igazgatósága.** A váradiak reménykedni kezdenek, hogy a posta és távirida igazgatóság mégis csak Nagyváradon marad, mivelhogy készek tetemes áldozatot hozni az igazgatóságért. Rácz Mihály főjegyző, helyettes polgármester elnökléte alatt értekezletet tartottak. A miniszter által kiküldött Dür Károly titkáron kívül a törvényhatóság több tekintélyes tagja volt jelen s megvitatták azon módokat, melyekkel a postai igazgatóság megfelelő helyiségben elhelyezhető lenne. A miniszter fenyegetésével szemben, hogy elhelyezi a postai igazgatóságot, Debreczenbe, ha a város nem járul a fentartáshoz: a jelenlevők a legmesszebb menő áldozatkészséget tanúsították, de azért amint a „Nagyvárad“ megjegyzi — lehet, hogy a nagy versengésben Nagyvárad huzza a rövidebbet, s egy szép napon átköltöztetik az igazgatóságot Debreczenbe. Az értekezleten Dür Károly előadta, hogy a miniszter Nagyváradon építeni nem akar; mert a jeleghi helyiségek a postahivatal céljainak megfelelnek. Az igazgatóság elhelyezése magasabb közigazgatási kérdés, mert az igazgatóságot több helyen is egyformán jól lehetne helyezni, Nagyvárad, Debreczen s Arad egyaránt alkalmasak az igazgatóság elhelyezésére. A miniszter nem szólított fel senkit, de mégis kapott két ajánlatot, melyek lényeges megtakarítást involválnak és az igazgatóság a felügyeletet azon helyekről is kellené eszközölheti. A miniszter tehát helyesen és jogosan keresi azt a módot, amely a legolcsóbb. Ezért ajánlja a bérletet. De azért az építkezéshez is hozzájárul, ha a város is megteszi a

magáét. Végül az értekezlet abban állapodott meg, hogy bérelje ki a kincstár a Barts-ház emeletét, s az 1900. évi bér felét, 950 fr-ot a város fizeti. Együttal kimondta az értekezlet, hogy jobbnak találná, ha a postaház felépíttetnék: ez esetben a berhozzájárulásként fizetendő 950 frtnak megfelelő tőkével segítse a város az építkezést. E határozat a városi tanács és közgyűlés elé kerül.

— **Karczag Vilmos** a „Magyar Génius“ szerkesztője lapunk volt főmunkatársa családi körben pár nap óta városunkban időzik. Holnap utazik el nejevel együtt Igló-Füredre, hol hat hetet töltenek. Nejeéről K. K o p á c s y J u l i s k á r o l a mi kedves régi ismerősünkről a debr. közönség kedvenczéről a következőket olvassuk a budapesti lapokban: Nagy-Károlyból írják, hogy Karczagné Kopácsy Juliska vendégszereplése rendkívül nagy sikerrel jár. Daczára annak, hogy egymást követik ott a vendégek s a nemzeti színház több művészt odavárják, a színház minden fellépőre zúfolásig megtelik. Kopácsy Juliska Nagy-Károlyban dr. P a p p Béla volt országgyűlési képviselő családjának vendége. A tegnapi előadáson nagy társaság kíséretében jelen volt gróf K á r o l y i István családja is, kik élvezték a bájos vendég elragadó játékát és szép énekét. Kopácsy Juliska még kétszer lép fel: az Ingyenélőkben és Madarászban, aztán hat heti fürdőzésre Igló-Füredre megy.

— **Városi közgyűlés** A július havi városi rendes közgyűlést 28-dikán fogják megtartani. A közgyűlés elé kerülő némely ügyeket a jog- és pénzügyi bizottság Vértessy István főjegyző elnökléte alatt szombaton délután tartott ülésében tárgyalta.

— **A legújabb vasut.** A „Szilágy-Somlyó“ írja: A Sz. Somlyótól Margittáig tervezett vasut ügyében Klobusiczky Béla engedményes, közelebről városunkban járt és ez ügyben az intéző körökkel magát érintkezésbe tette. Mint halljuk, e vasut kiépítésére Biharmegye és Nagyvárad város részéről jelentékeny összeget helyeztek kilátásba, sőt a vármegye intéző férfiai is meleg támogatásokat ígérték meg.

— **Lövészet.** A július 10-én tartott lövészetnél díjat nyert: legtöbb körlövessel dr. Bruttman ezredorvos egy drb 1 frtos tallért.

— **Halálozás.** A debreczeni „Zion“ betegsegélyző egyesülettel tudatja rendes tagjának, néhai Lövy Lőrincznek folyó hó 10-én délelőtt 11 óraker, életének 40 ik évében történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei f. hó 11-én délután 5 óraker fogtak csapó-utcai 403. számú lakásából az izr. sarkertben örök nyugalomra tétetni. Debreczen, 1892. július 11-én. Béke és áldás poraira!

— **Városi segély a dalárdának.** Nagyhirű dalegyletünk a budapesti országos dalversenyen újra sikra fog szállani a győzelem pálmájáért. Dalegyletünknek minden dicsősége, melyet ilyen országos dalversenyeken szerez, fényt vet a városra is. Ezért méltányos kívánsága dalegyletünknek az, hogy az utazási költségekhez a város is járuljon segedelemmel. A jog- és pénzügyi bizottság szombaton a dalegylet számára a házi pénztárból 500 frt segedelemnek megadását hozta javaslatba.

— **A nagyvárad-i tábla tanácselnöke.** A „Nagyvárad“ értesülése szerint nem sok ipó mulva betöltik már a n.-várad-i kir. táblán a tanácselnöki széket. — A miniszter környezetében úgy tudják, hogy ez állásra első helyen S ó l y o m F e k e t e Ferencz, dévai törvényszéki elnök volt kombinációjába hozva, de bizonyos, közbe jött események folytán ez a jelölés elesett. Ujabban C s a t h ó Ferencz-nék, a d e b r e c z e n i tábla egyik tanácselnökének áthelyezéséről van szó. Csathó, aki nagyvárad-i származású, álitólag kérvényezte volna áthelyezését. Valószínű, hogy Csathót helyezik át és akkor a debreczeni tábla marad jó ideig elnök nélkül.

— **Eső.** Azt hisszük ez mostanság a legszenzációsabb czime annak az égháborúnak, mely ma délelőtt elvonult városunk felett s melyet epedve várt már a dicső természet. Kár, hogy az eső nem sok ideig tartott. A villám le is ütött valahova.

— **Telefon Földesen.** A távbeszélők intézménye már nemcsak a városokban, hanem a falvakon is hódít és terjed. A biharmegyei Sárrét községei már egy év óta élvezik a telefon előnyeit, melyeket az a gazdaságban, közigazgatásban, kereskedelemben, szóval a társadalmi élet különféle viszonyaiban nyújt. A telefon Sárrét szomszédos községeiben szerzett tapasztalatok értelték meg Földesen, e derék hajdumegyei községben is azt az eszmét, hogy Földes telefon vonal által köthessék össze a saápi távirda állomással. Az eszmét a kaszinó vette kezébe, mely a költségekre szép eredménnyel gyűjtést is eszközölt. — Együttal a kereskedelemügyi miniszteriumhoz kérvényt intézett a telefon létesítése iránt. A miniszter érdemleges választ még nem adott; de hogy tökéletesen helyesli a mozgalmat, azt már azzal bizonyította be, hogy telefon összeköttetést óhajt Földestől Kaba felé is. Ez időszerint ebben az állapotban van az ügy. De reményleni lehet, hogy mielőbb telefon közvetíti a földesi táviratokat s talán az egész nádudvari járás is telefon hálózatot fog nyerni.

— **Presbiteri közgyűlés.** A debreczeni evang. egyház presbiteriuma tegnap tartott közgyűlésében hosszú élénk vita után megállapította a felső leányiskola 1892/93-ik évi költségvetését, amelyet lapunk múlt szerdai számában bőven ösmertettünk. A presbiterium a költségvetést úgy, ahogy az iskola felügyelő bizottsága elbe terjesztette, elfogadta s elrendelte, hogy az ujonnan rendszeresített tanítói és tanárnői állomásokra a pályázatok minél előbb kihirdetessenek.

— **Hymen.** Hosvay Gusztáv a szabolas megyei Pap község jegyzője f. hó 16-án esküszik örök hűséget Molnár Janka volt tanítónőnek.

— **Lövöldözés a Hortobágyon.** A hortobágyi vasut alkalmazottjának fiát szombaton valaki vagy véletlenségből, vagy bosszúból megöltte. A fiu elég sulyosan sebesült. Dr. Tüdő s Kálmán vasuti orvos, a kit az esetről értesítettek, azonnal a helyszíni sietett és ápolás alá vette. A mátai biztos megindította a vizsgálatot, de eddig még senkire se nehezuil gyanu. Egy második verzió szerint a hortobágyi ör fia egy dynamit patront lopott el az apja táskájából, mely patronokat vasuti jelzésre használnak. A fiu ezt a patron egy fejszével elsütötte és ez sebesítette volna meg. Nem merete bevallani tettét és mert vadászbereket látott a Hortobágyon, azért fogta rá, hogy meglöttek. A patron meg is találták az árokban. Hogy melyik a valódi történet, azt a vizsgálat fogja kideríteni. Egy másik hír is érkezett a Hortobágyról. Ugyanis a kavicszallító vagonnak az ajtaja kibukott és egy munkásnak a karját összetörte.

— **Czirkusz a Margit fürdőben.** Nagy János lovardája vegetál jelenleg a Margit-fürdőben. A közönség olyan gyéren látogatja, hogy vasárnap már az utolsó előadását akarta tartani pedig csak ez volt a második. Ugy látszik, hogy vasárnap már jobban festett közönség dolgában, mert mára ismét hirdettek előadást. Azt mondják van ott egy csacsi is, de aki azt hiszi, hogy csak egy van, az nagyon bizik önmagához. Különböztet azt mondják, hogy lovai és lovarnói ügyesek.

— **A rendőrség vicces könyvéből.** Az egyik kerületi kapitányság naponta feljegyzi azokat a józsi történeteket, melyek nála előfordulnak. Ismertetjük ezekből a következőket:

Beállit a biztoshoz egy szegény asszony és kéri a nacionaléját, azaz az általános ismeretét.

— Hát kicsoda maga?
— Hiszen ösmer a tekintetes ur! A biztos ur t e t t e n g e m k o l d u s s á.

— Mit beszél maga? Én tettem koldussá?
riad fel a biztos ijedten. Nem is emlékszem magára.

— No, úgy értem kérem alásan, hogy a biztos ur adta nekem azt a pléhet, a min rajta van a D. V. és a melylyel szabad koldulni.

A biztos nagyot lélekzett. Tehát nem valami itjukkori bünröl volt szó.

Nem kevésbé mulatságos história az: hogyan jutott Bajdi uram az „ajtós Bajdi“ predikátumhoz.

Az eset pedig nagyon egyszerű és úgy történt, hogy Bajdi uram mélyen nézett a pohár fenekére. Eppen böngőnek akarta nézni a csillagos eget, midőn is előbb egy vasajtóra esett a tekintete és ez a vasajtó nyitva volt.

Bajdi uramnak nem tetszett ez a rendtelenség, mondván, hogy majd megtréfálja ő azokat a cselédeket, a kik az ajtót éjnek éjszakáján nyitva hagyják. A tréfa pedig abból állott volna, hogy Bajdi uram leveszi a vaskaput és elviszi az utcza közepére, hadd találják majd ott.

Neki is állott az ajtónak, ki is emelte a sarkaiból, azonban az ajtó nem egyezett bele a tréfába, olyan nehéz volt, hogy Bajdi uram nem bírta, nemcsak, hanem a birokban az ajtó lett a győztes, lenyomta Bajdi uramat a földre, sőt még rá is tehenkedett. Bajdi uram váltig evicz kélt, de a bevett nagy minémüségi ital is az ajtónak segített és mint szövetséges társ, ketten úgy lenyomták Bajdi uramat, hogy nem birt az ajtó alól mozdulni. Ugy aludt el alatta.

Az emberek másnap reggel úgy találták meg az ajtó alatt. És ettől a pereztől fogva nevezték el Bajdi uramat „ajtós Bajdinak.“

Az se volt valami pity-poty história, mikor Ló k o d y uram, meg a komája disztó helyett valami mást perzselték meg.

Az eset úgy esett, hogy Lókody uram még a mult télen elhatározta egy mangalicza halálát. A sertést le is szurták, ki is vitték a czegeled-utczai temető mellé, hogy megperzseljék. Mikor a guczit jól ellátták vala szalmatakaróval, a koma inditványozta, hogy mielőtt meggyujtanák a szalmát, térjenek be a Bárányba egy kis melegített borra, mert szörnyüségus hideg volna, a guczi csak hadd maradjon itt betakarva, mert ilyen jókor és ilyen hidegben a kutya sem jár itt.

Diktum, faktum. Egy nagy darab szalonna megevdőtt, egy sereg melegített paprikás bor megevdőtt, mire Lókody uramék visszamentek a mangaliczához és annak egyik végén meggyujtották a szalmát.

Az autodafé lángjai már fennen lobogtak midőn a koma így szól Ló k o d y uramhoz:

— Nézze csak komám, mintha a mi disztónknak az orrába nem lett volna ilyen nagy karika behuzva.

— Olyan volt az komám, mint a melyet itt lát, mert hát máskép, hogy került volna ide.

A koma a fejét csóválta és nézte a dolgok további folyamatját, a mint a láng tovább-tovább emésztette fel a szalmát a korpusz deliktiről. Egyszer csak kitiint, hogy a mit megperzselték, az nem a disztó, hanem a — t a r g o n c z a, a melyen a guczit ide hozták. Az a nagy karika, a mit a komám legelőször látott, nem volt más, mint a targoncza kerekének ráfja.

De hát hogyan eshetett meg ez a furcsa színváltozás? Ezt kérdezte egymástól némán a két koma is. Mikor legjobban tanakodnak, oda állit egy csavargó és azt mondja, hogy ő megtudná mondani hova lett a disztó.

— No hát csak ki vele.

— Igen ám, de két liter bor annak az ára.

— Hát bizony két liter bort megér egy olyan derák disztó. Menjünk a Bárányba vissza.

El is mentek, a két liter bort, meg többet is, meg is itták, mire a csavargó elkezdett hókusz-pókuszokat csinálni. Ezek után kimondotta, hogy menjenek a temető árkához és itt meg itt, meg fogják találni a mangaliczát.

A két koma összenézett. Református ember nem szokott hinni a hókusz-pókuszokban. Alapos gyanujuk volt, hogy a csavargó hasznot huzott a kárukából és becsapta őket két liter borig.

De csak nem hagyott nekik békét a jója. Mégis csak elmentek a temető árkához a holott csakugyan meg is találták a disztót az árokban.

Ekkor világos volt előttök, hogy a csavargó maga huzta ki a disztót a szalma alól és tette helyébe a targonczát, hogy két liter borhoz jusson.

Fel is jelentették a rendőrségnek és így

került a furcsa históriájuk a rendőrség vicces könyvébe.

— **A főrealiskola állomositása** még mindig nincsen szerződészerűleg megállapitva. A közoktatásügyi miniszter ugyanis, két, a város által lényegesnek tartott föltételt nem akar bevenni a szerződésben. Egyik az, hogy a kormány a város által építendő realiskola épületében mindaddig termeket enged át, az iparostanonez iskolának, amig a városnak módjában fog állani, hogy más helyiségekről gondoskodhatik. A miniszter erre nézve azt jelentette ki, hogy ezt ő ilyen irásbeli kikötés nélkül is megengedi. A miniszter által mellőztetni kívánt másik pont az, hogy ha valamikor beszüntetné az állam a realiskolát, az épületet csakis a város beleegyezésével használhatja más hasonló czélu iskolának. A jog és pénzügyi bizottság szombaton ismételten tárgyalás alá vevén a szerződés szövegezését, ezuttal is ragaszkodott előbbeni javaslatához, amelyet a városi közgyűlés fentebb közölt értelemben már egyszer magáévá tett.

Vegyes hírek.

* **A pápa aranyrózsája.** A lisszaboni királyi palota templomában e hó 4-én nyújtották át a pápa aranyrózsáját Amália portugáli királynénak. A rózsát Sacchetti, Urbino Sacchetti pápai főudvarmester fia vitte Rómából Lisszabonba és a pápai nunciushoz szállt. Az aranyrózsa átnyújtása a legnagyobb pompával, a királyi család, az udvar és a portugál főpapság jelenlétébentörtént. Átnyújtó a pápai nuncius volt. Az aranyrózsát a pápa minden esztendőben böjt negyedik vasárnapján beszenteli, a bibornoki kollegium jelenlétében s ünnepélyes körmenetben körülviszik a Pétertemplomban. Azután a pápa különös kitüntetésképpen odaadja udvara egyes tagjainak államoknak, városoknak, testületeknek de leginkább fejedelmi személyeknek. Az aranyrózsa nem egy szál virág, hanem egy egész füzér, mely a pápai czimmerrel ékes virágvázába van ültetve. A legnagyobb rózsán gyöngyök és gyémántok vannak, belsejében pedig egy kis szelence rejzik, melybe a beszenteléskor drága balzsamot tesznek.

* **A kolera statisztikája.** A Moszkvában megjelenő „Ann Med.“ legutóbbi száma érdekes cikket közöl a kolera-betegség inficiáló voltáról. A tanulmány számadatokkal bizonyítja a kolera miazmák levegőn való átvitelének abszurditását. A cikk írja azt állítja, hogy a fertőztelenítő szabályok pontos betartása mellett a kolera betegségbe való esés szinte teljes lehetetlenség. A tudós szerző ki a nagy kolerajárványok alatt a járvány-kórházakban működött, azt mondja, hogy szinte szavát adná reá, hogy kolera-betegek közt élve, nem kapja meg a veszedelmes kórt. A cikk végén a maga tapasztalatai s a statisztika adatai nyomán elsorolja a sorrendet, mely szerint egyes foglalkozás ágakat mivelők a kolerát megkapják. E szerint a kórnak leginkább vannak kitéve:

1. napszámosok,
2. vámszedők,
3. matrózok,
4. közuti, közlekedési kalauzok és kocsisok.
5. házalók, zsibárosok, ódonászok,
6. gyári munkások,
7. mészárosok, hentesek.
8. ügynökök,
9. pinczerek stb.

A nők nagyobb mértékben lesznek a veszedelmes kór betegek. Érdekes, hogy a poczegődör és csatornatisztítók, valamint az utczagödrök legkisebb százalékát adják ez érdekes statisztikának. Igaz ugyan, hogy a legkevesebb ember poczegődörtisztító, de a fertőző bacillusokkal mégis legközelebb jutnak érintkezésbe.

* **Robbanás.** Genfből távirják, hogy a Montblanc gőzhajón ma déli fél 1 órakor a kazán felrobbant. A gőzös a Genfi-tó partvidékén tartja fenn a közlekedést. A katasztrofát Ouchy mellett (Lausanne közelében) történt. Hír szerint 10 ember a vízbe fult. A sebesültek számát 30-40-re teszik. — A szerencsétlenségről még a következő részleteket jelentik: Mikor a „Montblanc“ gőzösen a kazán szétrobbant, a gőz benyomult az 1-ső osz-

tályu terembe, mely tömve volt utasokkal. A jelenvoltak mind iszonyuan összeégtek. A legújabb hírek szerint a halottak száma 27-re a súlyosan sebesülteké 24-re rug. A szerencsétlenül jártak majdnem mind külföldiek, nagyobbbrésat angolok és francoziák. A „Mont-blank“ a genfi-tó legnagyobb és legszebb gőzhajója.

* Az oroszán-ketreczben. Londonból írják: La Bella Fatima állatszelidítőnöt ki, a Pearson-féle állatseregletben produkálja magát, mult kedden, mikor Bradfordban föllépett egy nőstény oroszán megtámadta s jobb karját és jobb kezét szétmarchangolta. Az örök azonnal vasrudakkal és vasvillákkal riasztották el urnőjétől a vérengző fenevadat. Ugyanez az oroszán egyszer már mély sebet ejtett Bella Fatima vállain.

* Kézrekerült emberrabló. — Szófiában a hatóságok veszedelmes rablóbandát tartóztatnak le. A dubniczai hatóság ugyanis május 27-én a hegyek közt, a török határ közelében, hét rablót kerített kézre, akik mint a vizsgálat most kiderítette, Athanasios rablófőnök bandájához tartoztak, amely 1891. május havában Konstantinápoly és Drinápoly közt megtámadott egy vasutivonatot és elhurczolt hat utast, köztük Izrael bankárt és Freudiger mozdonyvezetőt. Az elfogottak közt van egy Dimo Todorov Banja nevű haramia is, aki a banda alkapitánya volt és a rablókapitány különös bizalmát bírta. — Az elfogottak valamennyien kuczo-oranok, mely néptörzs Macedóniában lakik. A vizsgálat folyamán a rablótámadásnál jelenvoltak mind fölismerték az elfogott rablóknak azokat a haramiákat, a kik Csataldsza mellett a vonatot megtámadták és elhurczoltak hat utast a kiket csak akkor bocsátottak szabadon, mikor a török kormány kifizette értük a követelt 8000 font váltságdíjat. E váltságdíjból Banja 1030 fontot, a többiek 800—800 fontot kaptak, a többi Athanasios tartotta meg magának. A haramiák akkor a váltságdíj egy részével a tirnovoi kerületbe, a hegységbe menekültek, míg a másik részét Sermentbe. Törökországba vitték. Egy Athanasov nevű kuczo-oláh is a hatóságok kezébe került. Ez annak a bandának volt tagja, amely három évvel ezelőtt Konstantinápolyban Achmed beyt és Szalih beyt, a szultán rokonait fogták el és csak a váltságdíj lefizetése után bocsátották szabadon őket. A hatóság arról is értesült, hogy a mult őszszel Athanasios rablókapitány maga is Bulgáriába jött és itt egy Kaval nevű kuczo oláh leányt vett feleségül. Athanasios kézre-kítésére megtették az intézkedéseket. A bolgár hatóságoknak tudomásuk van még a banda néhány tagjáról és több orgazdjáról is, a kik állítólag Bulgáriában vannak és megtették letartóztatásukra az intézkedéseket.

Közgazdaság.

A zóna. A magyar-államvasutak vonalain a személyforgalom folyó évi június havában is megtartotta emelkedő irányzatát. A mult év június havához képest 569,000 utassal többet szállítottak; a személyforgalomból eredő bevételi többlet 328,000 frt, a dodgyászforgalomból eredő 13,000 frt. összesen tehát 341,000 frt a többlet 1891. június havához képest. Az államvasutak f. é. márczius havi bevételeinek végleges elszámolása az ideiglenes kimutatások adataihoz mint a tavalyi márczius havi bevételekhez képest szintén igen örvendetes többletet tüntet fel. A végleges leszámolás szerint ugyanis f. é. márcziusban 600 000 frttal több volt a bevétel, mint tavaly márcziusban, ugy, hogy az államvasutak a f. év első negyedében a tavalyi megfelelő időszakhoz képest 1,800,000 frtot meghaladó többletet tüntetnek fel.

Mének osztályozása, illetőleg kiselejtezése 1892 A földmívelésügyi miniszterium közliré teszi, hogy az állami méntelep ménagának osztályozása, illetve selejtezése ez évben a következő napokon fogatosítottatik: Baján július 20-án Bábólnán július 23-án, Székesfehérváron jul. 25-én, Palicsban jul. 27-én, Nagy-Atádon jul 29-én, Baján aug. 4-én, Dorozsmán

aug. 6-án, Versecczen aug. 8-án, Mezőhegyesen aug. 10-én, Nagy-Körösön aug. 12-én, Rimaszombatban aug. 15-én, Eperjesen aug. 17-én Turja-Remetén aug. 20-án, Debreczenben aug. 23-án. Deésen aug. 10-én, Homoródon aug. 12-én, Sepsí Szent-Györgyön aug. 15-én. A tenyész tők ezuttal is szívesen láttatnak az osztályozásnál.

CSARNOK.

Szegény katona.

— Egyszerű történet. —

Minden vasárnap, mihelyt a katonai szolgálattól megszabadultak, ketten utnak indultak. A kaszárnyát elhagyva, jobbra tértek; nagy és gyors léptekkel átszelték Courbevoirt falvát, mintha egy katonai indulót csináltak volna. De alig hagyták el a házakat, lassu léptekkel mentek a poros országúton, mely Bezon felé vezetett.

Mindkét katona kicsiny, sovány ember volt. Majd elveszték a nagy katonakabátban, mely neki olyan hosszú volt, hogy kezők alig látszott ki belőle. A veres nadrág is turbó-ségben szenvedett. A magas csákó alól két bretagnainak halvány, sovány arcza kandikált elő. — Arczokról szintén állati naivítás tükrözött le. — Kék szemekben csendes nyugodtság ült.

Az egész uton egy szót sem szóltak, — Gondolataikba voltak elmerülve. Midőn Colombes és Chaton keresztutjához értek, a fák alá vonultak, levették csákóikat, mely fejüket erősen nyomta és felszárították homlokukra verődött izzadságukat.

De nem sokáig tartottak pihenőt. — A szívök nem engedte nyugodni. — Huzta, vont.

Bezon hidján, hol a Szajna szép simán folyt keresztül, egy darabig állva maradtak. Elélnétek a futó habokat, a kis kavargó habgyűrűket. — Mig a paratokon üde zöld kalászszaal volt beboritva, a meddig a szem látott.

— Milyen szép vidék!

— Eppen olyan, mint a mi szülőföldünkön, Plouzivonban. Zöld és végtelen,

Ujra tovább mentek, de most szorosaa egymás mellett lépdelték, mintha egymásnak lehetőségül szülőföldjük levegőjét akarnák kiszívni. Mint szines képek tűntek fel és le vidékük minden kis tájéka és vidéke. Édesen jól eső érzés töltötte be az egész lényüket.

Ganidec Luc és Kerderen Jean csendes léptekkel haladtak tovább, mind tovább. Dél-tájban megérkeztek Bezon falujába. Epen idejében értek a határhoz, mert ez időben szokott a cselédleány jönni, hogy a tehenet megfejje, mely kopár mezőkön kérődzött.

Nagyon megörültek látásán. Fehér bádogsajtárjára rásütött a ragyogó déli nap és ők nem a leány üde arcát, hanem a sajtárt nézték mert egyik sem mert hozzá szólani. Mindamellett szerfelett örültek látásán, ki erős, magas leány volt. Veres haja nagy ionatban csüngött vállain. Arcza a levegőtől és a naptól duzzadó és barnapiros volt.

— Jó napot! — szólt egyszer a leány, midőn már nehányszor látta a katonákat a mezőn ülni. Mindig ide jöttök?

Ganidec, ki kevésbbé volt olyan féleak, mint társa, megszólalt:

— Igen, mi itt kipihenjük magunkat.

— Ez volt minden. A rákövetkező vasárnap azonban már nevettek a leányra. A leány kaczagva mutatta fehér fogait.

— Mit csináltok itt? — azt nézik talán hogy miként nő a fű?

— Az lehet! — válaszolta jókedvűen Luc.

— Nagy türelem szükséges hozzá, mert a fű növése lassan megy, viszonzotta a leány és elment, de midőn a tele kannával visszajött, megállt az ifjak előtt.

— Akartok talán egy csepp tejet? Nagyon üditőleg hat a száraz torokra.

Kis kaczer hajlással átnyújtotta a kannát. Luc ivott először. Kis kortyokban szörpölgette az édes nedüt, mert óvatosan nézte, hogy nem ivott-e túl sokat. Aztán átadta a kannát Jeannek.

A leány csipőre tett kezekkel kedvtelve nézte azt az örömet, melyet kis ajándékával a két ifjunak okozott.

— A viszontlátásra a jövő vasárnapig: — mondta végre és kannáját fejére, helyezve dudolva eltávozott.

A két katona szemével követte a leányt s mindaddig, míg a virágzó hegy el nem tartarta szemök elől.

Midőn a következő vasárnap a kaszárnyát elhagyták, Jean így szólt Luchoz:

— Nem volna jó neki valamit vásárolni? Rövid tanácskozás után 2 souért bonbont vásároltak. Gyorsabban reggeliztek, mint rendszeren és izgatottan várakoztak. Először Jean vette őt észre: „Itt van“ mondta. „Igen itt van“, felelte Luc. A leány messziről mosolygott és kérdé: „Hogy vagytok? Azok ketten egy szerre felelték, de a czukrot nem merték átadni. Végre Luc kisütötte: „Hoztunk neked valamit.“

— Mit? kérdé a leány: Jean pirulva nyújtá át a kis csomagot. A leány enni kezdett, am azok pedig gyönyörrel nézték. Végre elment megfejni a tehenét és visszajövet ismét megkínálta őket tejjel.

A következő héten sokat beszéltek róla, vasárnap pedig már hosszassabban beszélgettek, együtt, sőt a leány arra is rászánta magát, hogy közibük üljön, egyik és fecsegjen velök minden az őket érdeklő dologról. Azután a leány vasárnaponként szilvát is hozott magával, megvendégelte a katonákat és oly vig kedvet öntött beléjük, mint a milyen a csiripelő mádárkakoak van.

Egy kedden azután Luc engedélyt kért a kimenésre és — ami eddig sohse történt — este 10-kor jött haza. Jeant nyugtalanítá a szokatlan dolog, de nem szólt. Pénteken Luc ismét engedélyt szerzett és egyik szobatársáról 10 sout kért kölcsön. — Következő vasárnap együtt mentek ugyan, de mind a kettő igen nyugtalannak látszott. Szótlanul mentek a rendes hely felé, hol minden vasárnap pihenni szoktak. Nemsokára megjelent a leány. Mikor már közel volt, Luc felállott; a leány letette a sajtárját a földre, Lucot megölelte, megcsókolta azután csevegni kezdtek.

Szegény Jean felindulva nézte őket, de egyetlen szól sem volt képes szólni; de már most értette társának különös magaviselését.

Luc és a lány elindultak a tehen után Jean tekintetével követé őket; látta mint mennek messzebb. Vegre elérték a tehenet; a leány fejni kezdett és midőn készen voltak, mentek a sűrűbe.

Jean meredt tekintettel nézett jó ideig arra a helyre, ahol eltűntek; de tökéletesen képtelen volt arra, hogy gondolatait tisztázza. — Végre ismét eltűntek. A sajtárt most Luc hozta. Végre odaértek, többször megölelték, csókolták egymást, és a leány elindult haza felé.

A két katona szótlan ült egymás mellett. Midőn végre jött az indulás ideje, minden beszéd nélkül felálltak mindketten és elindultak.

Nemsokára Becousi hidra értek és mint rendszeren szokták, megálltak, hogy bámulják a folyó hömpölygő hullámain. Jean meredten nézett a habokba. „Nem iszol egy keveset? kérdé Luc. Ebben a pillanatban Jean kihajolt a korlátón és egy másodpercz mulva eltűnt a folyóban. Luc még látott később egy sapkát és egy kidugott kezűt és azután többé semmit. — Luc alig birt annyira magához jönni, hogy lármát üssön. De a lármára előjött halásznoknak sem sikerült Jeant kimenteni — Egyedül ment haza a kaszárnyába. Ott töredezett hangon beszélte el; „Szegény — kihajolt — igen — leesett — eltűnt!“

Hej, ha előre tudta volna!

M. K.

Befőzni való

finom muskotály körtve

megrendelhető

Piacz-utca 1900. sz. alatt.

Férfi Chiffon ingek,

a hirneves Schrolli-féle Chiffonból,

1 frt. 90, 2 frt. 20, 2 frt. 60

Gallérok, kézelők, nyakkendők,

Harisnyák. Kesztyűk.

Napernyők esernyők

Kész mosó gyermek ruhácskák.

BRASSÓI POSZTÓK,

Tricot, Peruvien és Doskín

Szabó Lajos fiai

üzeménél.

157.

Az

„**I S T V Á N**“ gőzmalom társulat örölményének

ÁRJEGYZÉKE

s a j á t r a k t á r á b a n.

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malomgyűlésen megállapított s 1887. évi június 1-én életbe lépett eladási, fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Kötelezettség és engedmény nélkül készpénzfizetés mellett.

ZSÁKKAL EGYÜTT.

	100 kí
A. Asztali dara nagyszemű	16.60
B. Szinte „ aprószemű	16.20
0. Királyliszt	16.—
1. Lángliszt kivonat	15.—
2. 1-ső rendű zsemlyeliszt	14.40
3. Zsemlye liszt	14.—
4. 1-ső rendű kenyér liszt	13.20
5. Közép kenyér liszt	12.20
6. Kenyér liszt	11.—
7. Barna kenyérliszt	9.80
8. Takarmány liszt	8.—
11. Finom korpá zsákkal	4.60
11. „ „ „ zsáknélkül	4.40
12. Durva korpá zsákkal	4.20
„ „ „ „ „ zsáknélkül	4.—
Csirke buza „ „ „ „ „ zsáknélkül	3.50
A zsákok tartalmát teljességgel tisztaságuk vége.	
A. B. 7 0—6 számig	85 kilo
1. és 8. szám	70 „
1. 12.	50 „

Debreczen, 1892. június 15

Haszonbérbeadási hirdetés.

Hajdúvármegyében fekvő Hajdu-Dorog nagyközség tulajdonát képező, és a folyamatban levő tagosítási eljárás alkalmával, a Benehalomnál egy tagban kiadott s ezerhatszáz □ ölével számított 917 hold 1171 □ öl területű, egészben szántó föld **a folyó évi október hó 1-től kezdődő 12 évre** zárt ajánlattal egybekötött nyilvános szóbeli árverésen haszonbérbe fog kiadatni.

Az árverés, és a netán beadandó zárt ajánlatok felbontása, f. évi július hó 31-ik napján, H.-Dorog község házájánál, az arra kiküldött bizottság által nyilvánosan fog eszközöltetni.

Zárt ajánlat 1000 frt készpénz, avagy ennek megfelelő óvadékképes érték papír bántpénzzel látandó el s legkésőbb f. július hó 30-ik napjának délutáni 5 órájáig a község főbírájához adandó be.

A szóbeli árverésen haszonbérteni kívánók az árverés megkezdése előtt szintén 1000 frt bántpénzt vagy ezen összegnek megfelelő óvadék képes értékpapírt tartoznak a küldöttség elnöke, a községi főbíró kezeihez letenni.

A haszonbérbe adásra vonatkozó részleges szerződési pontok éa feltételek a hivatalos órák alatt H.-Dorogh község közigazgatási jegyzői irodájában s a b.-ujvárosi járás főszolgabírája, Ferenczy Elek hivatalos helyiségében (Debreczen Miklós utca) a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Zárt ajánlatnál az ajánlatnak magában kell foglalni az ajánlattevő azon nyilatkozatát, hogy a feltételeket, mint a szerződés pontozatait, ismeri s azt magára nézve kötelező erejűnek elismeri, a szóbeli árverés ezen nyilatkozatot a feltételekre vezetve, szintén aláírni s fenti értelemben elfogadni tartoznak.

Az ajánlatok és a szóbeli árverés eredményének elfogadása felett a községi képviselő testületi közgyűlés határoz, a legmagasabb ígérethez kötve nincs.

Haszonbérbeadás és vétel ajánlattevőt ígéretének elfogadása után feltétlenül, haszonbérbeadó községet pedig csak a haszonbéri szerződésnek Hajdúvármegye törvényhatósági közgyűlése jóváhagyása után kötelezi.

Elkészve beadott vagy postán érkezett ajánlat vagy utóajánlat figyelembe vételni nem fog.

H.-Dorogh 1892. július 4-én.

Kovács István

jegyző.

Farkas Győző

főbíró.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Hazánk legkedveltebb savanyuvize

mely nemcsak a polgári körökben kedvelt, de utat tört magának a felsőbb és legfelsőbb körökben is.

Ö cs. és kir. fensége

József főherczeg asztalán rendes italul szolgál.

Kitünő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Gazdag szénsavtartalmu * A bornak színét nem változtatja
Természetes ízét kellemessé teszi

a miért is a vendéglős uraknak keverékül „Spritzer“ előnyös szolgálatot tesz.

Ujabbán a homokos talajban termett savanykás borokhoz kiváló előnyösnek bizonyult az ÁGNES-forrás savanyuvize.

Vegyelmezve **Dr. LENGYEL BÉLA** egyetemi tanár

úr által.

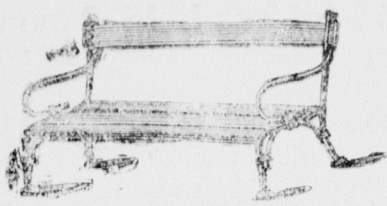
Ajánlva a bel- és külföld számos orvosi tekintélyei által főleg a lélegzési-, emésztési- és húgyvese-szervek hurutos bántalmánál; hatásosan gyógyítja a Rhachitis-, görvély-, vese- és köszvény-lajokat, épügy használható a tagok csúszos bajainál, gyermekeknél megátalja a túlságos gyomorsavany-képződést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szénsav-tartalmánál fogva ezen üdítő savanyuviz a legkellemesebb ízzel bír s borral használva igen nagy keletnek örvend. — Konstantinápolyban, Alexandriában, legközelebb Fiumében is, ép úgy mint hazánkban, általánosan a kolera megbetegedés ellen praeservatív gyógyszernek bizonyult.

Friss töltésben az ország minden gyógyszer-tárában, fűszerkereskedésében és vendéglőjében kapható.

ORSZÁGOS FŐRAKTÁR

ÉDESKUTY L.,

cs. és kir. és szerb kir. udvari ásvány-
viz-szállítónál
BUDAPEST, Erzsébet-tér 8. sz.

Valódi francia és angol szerszámok,

minden iparághoz
minden darab mellett jótállás

Épület vasalások és kátrány tető lemezek.

Rudvasak lemezek, **vastartányok**, legfinomabb öntöző
aczélok lemezek.

Gazdasági, kerti, házi és konyha felszerelések.

Kerti lóczák és vasbutorok árnyékszék closetek és vízvezetési kagylók
Aggag és vaskályhák, konyhák.

Tizedes és egyensúly mérlegek legjobb minőségben.

Peronospora szőlőpenészgomba fecskendőgépek

legjobb rendszer (részlejtetésre is).

Tűz és betörés elleni pénzszekrények.

Kirakat-ajtóacézéldredőnyök

Legolesőbb beszerzési forrás.

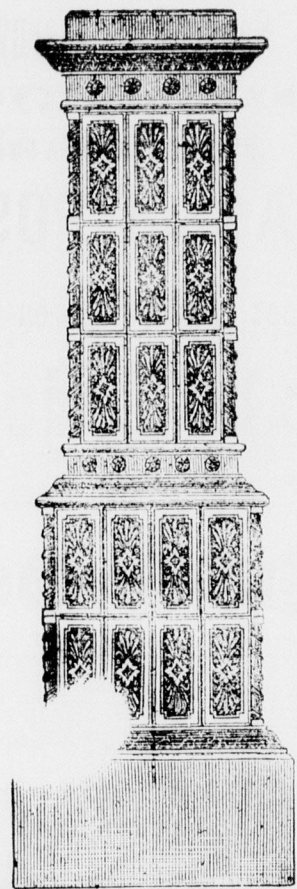
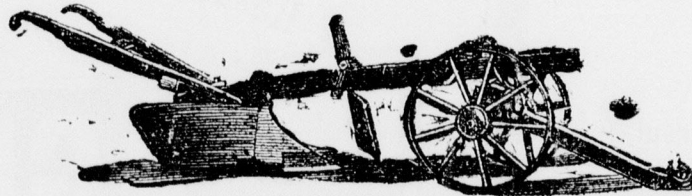
(Képes árlap minden szakmára nézve ingyen és bérmentve.)

TÓTH GYÜLA

előbb TOTH LAJOS és TARSÁ, vas nagykereskedés
DEBRECZEN, VÁROSHÁZABAN.

(Penész peronospora) fecskendő.

Női ruhaszövetek Gyapju Voile-ok,

Mosó-Voile-ok, Batist, Zephir. Atlas-Satin.

Vásznak. Kész fehérneműek.

Szőnyegek, függönyök,

ágy és asztalterítők,

Szabó Lajos fiai cégénél.

Leszállított áruk az egész idény alatt.